

ordinarie statsinkomsterna; och då vid 1829 och 1834 årens riksdagar inom några Stånd yrkades på Riksdagens rätt att sjelfständigt sådana frågor afgöra, förklarade Konstitutions-Utskotten dessa yrkanden vara grundlagsstridiga. Jag är öfvertygad, att äfven innevarande Riksdag icke skall medgifva en ny och annan grundlagstolkning, hvilken, nu berörande en fråga, för hvilken de som stödja densamma hafva endast ett måttligt intresse, skulle, derest den finge framgång, genom sina konsekvenser inom kort våldsamt omstörta våra så väl sociala som politiska förhållanden.

Jag anhåller vördsamt, att Riksdagen må förkasta de af Utskottet uppställda voteringspropositionerna och förklara frågan om mantalspenningarnes uppbörande hafva förfallit, till följd af Första Kammarens afslag.“

Häruti instämde Herr Friherre *F. A. Funck*.

N:o 58.

Auk. till Riksd. Kansli den 15 April 1872, kl. 1 e. m.

Memorial, rörande Kamrarnes skiljaktiga beslut i anledning af Kongl. Maj:ts nådiga Proposition, angående beviljande af vissa förmåner för enskilda jernvägsanläggningar, som utan bidrag af allmänna medel utföras.

(R. A.)

Uti utlåtandet N:o 22 hade Stats-Utskottet tillstyrkt, att Riksdagen måtte bifalla Kongl. Maj:ts uti ofvanberörda nådiga Proposition (N:o 3) gjorda framställningar, innefattande förslag,

under mom. a.) att Riksdagen måtte bevilja vissa uppgifna jernvägsbolag rättighet att *dels* erhålla upplåtelse af den för ifrågavarande jernvägsanläggningar erforderliga, kronan tillhöriga jord, utan annan kostnad, än att,

hvad angår boställsjord eller annan åt enskild person med åborätt eller annorledes upplåten kronojord, ersättning därför lemnas i enlighet med hvad nådiga Förordningen den 14 April 1866 derom stadgar; *dels* ock för anläggningen kostnadsfritt begagna sådana å kronans egor belägna kalk- och stenbrott jemte grustäppter, som kunna vara disponibla; och

under mom. b.) att Riksdagen måtte medgifva "att jemväl andra personer "eller bolag, hvilka undfått eller kunna undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom "riket anlägga jernväg, må, om än de för sådant ändamål icke erhålla stats-"bidrag, likväl, der Kongl Maj:t så pröfvar lämpligt, komma i åtnjutande af "enahanda förmåner, som i föregående punkt sagde äro."

Sedan detta utlåtande blifvit af Andra Kammaren bifallet, men Första Kammaren, som gillat Utskottets hemställan rörande mom. a), återförvisat samma hemställan i hvad den rörde mom. b), har sistnämnda Kammarer, med anledning af Utskottets uti memorial N:o 40 gjorda hemställan, bifallit sistberörda moment med den förändring, att mellan orden *eller* och *kunna* å momentets andra rad infördes orden "före nästa lagtima riksdags början".

Då sålunda begge Kamrarne äro ense derom, att enskilda personer eller bolag, hvilka undfått eller *före nästa lagtima riksdags början* kunna undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, må, om än de för sådant ändamål icke erhålla statsbidrag, likväl, der Kongl. Maj:t så pröfvar lämpligt, komma i åtnjutande af de ifrågavarande förmånerna, anser Utskottet, för sin del, att Andra Kammarens beslut att *för all framtid* medgifva Kongl. Maj:t rättighet att förkunna dylika förmåner, icke kan vinna tillämpning i vidsträcktare mån, än som öfverensstämmer med Första Kammarens beslut; och Utskottet hemställer alltså, att Riksdagen, med godkännande af denna åsigt, behagade förklara,

att enskilda personer eller bolag, hvilka undfått eller intill nästa lagtima riksdags början kunna undfå Kongl. Maj:ts tillstånd att inom riket anlägga jernväg, må, om än de för sådant ändamål icke erhålla statsbidrag, likväl, der Kongl. Maj:t så pröfvar lämpligt, komma i åtnjutande af enahanda förmåner, som omförmålas uti mom. a) af Kongl. Maj:ts ofvanomförmälda nådiga Proposition.

Stockholm den 15 April 1872.

På Stats-Utskottets vägnar:

Arvid Fr:son Posse.
